када би Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, изговорио: „Аллах чује онога ко Га хвали“, нико од нас не би савио леђа све док Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, не би учинио сеџду (спустио чело на тло), а затим бисмо и ми после њега учинили сеџду

Абдуллах бин Језид ел-Хатмијј, је рекао: Причао ми је Бера', а он није лажљивац, када би Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, изговорио: „Аллах чује онога ко Га хвали“, нико од нас не би савио леђа све док Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, не би учинио сеџду (спустио чело на тло), а затим бисмо и ми после њега учинили сеџду.

[متفق عليه] [صحيح]

Бера' бин Азиб, нека је Аллах задовољан њиме, пренео је, а он је поуздан: „Када би Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, подигао главу са рукуа и рекао: ‘Аллах чује онога ко Га хвали’, ми бисмо остали стојећи иза њега, и нико од нас не би савио леђа да учини сеџду све док Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, не би спустио чело на земљу. Након тога бисмо и ми обавили сеџду.“

http://sunnah.global/hadeeth/sr/show/6097